

Advokacie se mění a komora se musí měnit s ní

Advokacie se mění a Česká advokátní komora na to pružně reaguje. Opravdu? Rád bych tímto tvrzením začal a nadšeně popsal, jak digitalizace a automatizace pomáhají advokátům při práci a komora je v tomto zdárně vede. Jak advokátní komora využívá moderní trendy vzdělávání a jejich prostřednictvím pomáhá advokátům být lepší verzí sebe sama. Nebo jak prostřednictvím excelentní komunikace komora působí jako svěží organizace, která má respekt státní správy a je uznávaným připomínkovým místem nové legislativy. Já však ten pocit, že by komora stíhala dobu, nemám.

Co by vlastně komora měla dělat? V této předsněmové době je často používaným či spíše nadužívaným buzzwordem nálepkujícím Českou advokátní komoru sousloví „ministerstvo advokacie“. Pro někoho jde o mediální zkratku naplnění účelu komory, jako výkonu veřejné správy nad advokací a tím ukotvení komory jako orgánu, který má svěřený dohled nad advokací a odstiňuje advokáty od skutečné státní správy. Pro jiné je označení ministerstvo advokacie pejorativní nálepkou pro současné představenstvo české advokátní komory, která má ukázat, jak je současné představenstvo odtržené od praktické advokacie a vyvolat dojem předvolební emoční bouře pro volbu mezi my (advokáti) proti nim (establishment ministerstva advokacie).

Stejně jako nesnáším úsloví, že nejhorším nepřítelem advokáta je jeho klient, tak mi přijde obdobně hloupé používání floskule ministerstvo advokacie. Česká advokátní komora má ze zákona o advokacii dvoujedinou funkci orgánu veřejné správy a orgánu stavovského. Obě tyto role musí plnit zároveň a vedení komory má povinnost hledat mezi nimi rovnováhu, která u advokátů vzbudí dojem stavovského orgánu, který zde je pro advokáty a u státní správy vzbudí dojem schopného regulátora advokacie a nezbytného dílku právního státu.

Zajímavé je porovnat programy jednotlivých kandidátů do představenstva České advokátní komory. Všichni chtějí to samé. Nezávislou, funkční a silnou advokacii, která bude reprezentována podobně otitulovanou komorou. Dělicí linie mezi kandidáty lze najít v tom, jak moc má komora podporovat advokáty při výkonu advokacie. Někteří říkají, že by to komora dělat neměla, aby neztratila tvář před státní mocí a nebyla vnímána jako odborová organizace advokátů. Jiní by rádi, aby komora byla advokátní zaopatřovací ústav. Já říkám, že pokud komora nezačne více pracovat na tom, ať mají advokáti pocit, že je komora pro advokáty užitečná nejen institucionálně, ale i prakticky, tak jí to bude dlouhodobě škodit a oslabovat.

Aby komora mohla bojovat za nezávislou a úspěšnou advokacii, tak musí mít respekt. Nikoliv povrchní chlapácký respekt, že umí křičet, když se jí něco nelíbí, ale skutečný hluboký respekt státní správy, který způsobí, že hlas komory bude víc slyšet a hlavně bude zájem ho slyšet. Nezbytným předpokladem k získání respektu venku je potřeba dlouhodobě budovat vzájemný respekt mezi advokáty a komorou postavený nikoliv na strachu, ale na vzájemném pochopení.

Pokud budou advokáti chápat komoru jako ono ministerstvo advokacie a nikoliv jako svou komoru, která pro ně zajišťuje i část veřejné správy, tak komora a advokacie nebudou tak silné, jak by mohly být, což je ke škodě všech advokátů.

Herakleitův zákon nezávislé advokacie

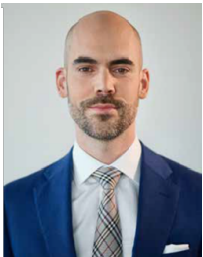
Herakleitův zákon, tak jak ho formuloval egyptolog Miroslav Bárta, říká, že to co přivedlo společnost na vrchol, obvykle způsobí její krizi. Pokud upřednostňování výkonu veřejné správy nad orientací dovnitř advokátního stavu pomohlo vybudovat nezávislou advokacii, stejně tak dobře by ji časem mohlo zničit, protože se komora zcela odcizí advokátům.

České advokátní komoře by pomohlo, kdyby přestala budit dojem, jako by advokacie nebyla podnikání. Většina advokátů sice má svou práci ráda, ale pocit profesního uspokojení jim účty nezaplatí a komora by svou stavovskou funkci mohla naplňovat tím, že z advokátů udělá lepší podnikatele na poli poskytování právních služeb.

Co by mohla komora udělat proto, aby v ní advokáti viděli partnera pro jejich podnikání? Měla by se zaměřit zejména na dvě základní oblasti, které by komoru přiblížily advokátům. První oblastí je usnadnění styku mezi advokátem a komorou. Druhou oblastí je zlepšení systému vzdělávání, a to jak zkvalitněním vzdělávání, tak rozšířením nabídky vzdělání o kurzy, které jsou zaměřeny na oblasti nepřímo související s poskytováním právních služeb.

Jak usnadnit styk mezi advokátem a komorou? V dnešní digitální době nejlépe tak, že se většina agendy matriky digitalizuje a advokátům se prostřednictvím internetového rozhraní umožní samoobsluha většiny administrativní agendy, kterou musí ve vztahu ke komoře splnit. Stejně se komora může advokátům přiblížit posílením role regionálních středisek, ať už pořádáním kurzů, nebo třeba jen možností výměny ověřovací knihy na základě předchozí rezervace času prostřednictvím vnitřního systému.

I těch pár změn, které by ukázaly advokátům, že komora zde chce být pro ně i při jejich dennodenních záležitostech, by posílilo pozici komory. Respektované komory lze dosáhnout pouze tím, že komora bude fungovat nejen ve směru ven směrem ke státu, ale že se bude snažit naplnit očekávání advokátů o fungování komory a stane se jejich partnerem při výkonu advokacie.

JUDr. Lukáš Slanina,
advokát,
ARROWS advokátní kancelář, s.r.o.

Text byl uveřejněn v EPRAVO.CZ Magazine 2/2021

Další články:

- [Proč musí obhájce u soudu mlčet?](#)
- [Advokátní úschovy a kolektivní vina](#)
- [Buřty, pivo a nenávisť](#)
- [Kolegialita jako klíč k úspěchu](#)
- [O co aktuálně usiluje vedení ČAK?](#)

- [O důstojnosti advokátního stavu](#)
- [O úspěchu restrukturalizace rozhoduje čas](#)
- [Stojí LL.M. za to?](#)
- [Verba docent ...](#)
- [Hodiny tikají každému](#)
- [Justice před soudem](#)